

РЕШЕНИЕ

№ 3837

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10365** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145—чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М.(собствено име) М. (фамилно име) М. (бащино име), от мъжки пол, роден на 01.02.2008 г. в обл. Р., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, чрез адв. Ал.З., срещу Решение №10240/30.09.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателя административният орган не е анализирал данни за наличието или липсата на опасност от обратното връщане на сирийски граждани в С., което е основен въпрос, които следва да бъде изяснен в производствата за предоставяне на международна закрила с оглед задължителното съблюдаване на принципа на забрана за връщане (поп refoulment). Твърди се още, че административният орган също неправилно тълкувал и прилагал нормата на чл.9 ЗУБ, транспортиращ чл.15, буква „г“ от Директива 2011/95/ЕС, като е приел, че "Турция представлява "трета сигурна държава". Жалбоподателят моли съда да отмени Решение №10240/30.09.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС) със законните последици. В о.с.з.

жалбоподателят не се явява ,не се представлява,редовно уведомен.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС,редовно призован,се представлява от юрисконсулт юрк.Г.,която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата в о.с.з. проведено на 28.01.2025г.

В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/,съдът в хода на производството е изпратил запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене,относно становище или доклад,касаещи личното положение на непълнолетното дете,като е уведомил дирекцията за датата на съдебното заседание.

По фактите:

С молба вх. №15618/05.06.2024г. /л.101/на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет М.(собствено име) М. (фамилно име) М. (бащино име), от мъжки пол, роден на 01.02.2008 г. в обл. Р., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен е поискал от властите в Република Б. закрила.Молбата е продиктувана лично от този чужденец,след като му е преведена на разбираем от него език арабски,без да има възражения по написаното в нея.С регистрационен лист рег.№ 15618/05.06.24г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – М.(собствено име) М. (фамилно име) М. (бащино име), от мъжки пол, роден на 01.02.2008 г. в обл. Р., С., гражданин на С..

В хода на производството се установява ,че М. М. М. е на 15 години.С оглед разпоредбите на ЗУБ същият е непридружен непълнолетен по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците.В хода на административното производство чужденецът се представлявал от адвокат,назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето",назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене.

С декларация М. М. М. ,е декларирал,че е съгласен да бъде обработвана информацията относно личните му данни,които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях.Декларацията му е преведена на арабски език,разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно./л.90/

С протокол рег.№15618/12.07.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с М. М. в присъствието на адв. Ал.З.,от интервюиращия орган на ДАБ–МС на 12.07.2024г. /л.66-68/В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република Б..М. М. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски Ю. А. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява,че:"Преди три години напуснах С.

нелегално и влязох в Турция. Бях в [населено място]. Цялото време бях в [населено място], и за 1 месец бях в А.. Преди да напусна С. съм бил и в Л.. В Турция на няколко пъти опитвах да получа кимлик, но не можах. Дори веднъж през моите братовчеди, които живеят в Турция отидохме в районното, откъдето ни отпратиха и ни казаха, че няма да получа кимлик. През всичките три години съм бил нелегално. Не съм ходил на училище в Турция, през цялото време работих там. Влязох в Б. преди месец и половина или два, нелегално, с кола ни докараха до българската граница, група от 11 души плюс дете. Със стълба прескочихме оградата и на българска територия с телефон разговаряхме с трафиканта, той ни насочваше, вървахме през гората два дни, стигнахме до магистралата, дойде кола и ни взе. Докараха ни с кола до С. и бяхме задържани в един апартамент. В този апартамент седяхме два дни, забраниха ни достъп до телефоните, след два дни дойдоха двама българи с две коли и ни закараха до сръбската граница. Слязохме от колите преди границата, тръгнахме да изкачваме планина, аз вървах последен, дойдоха граниচারите и сам се предадох. "По време на интервюто заявява, че цялото му семейство е останало в С., обяснява, че не желае да се връща в страната си на произход, защото има опасност да загине. Има двама братя в Германия и чичо в Н.. /л.67/

Протокол рег. №15618/12.07.2024г. /л. л.66-68/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач, адвокат и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език – арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в С. /л.49/.

В писмо рег. №15618/18.06.2024г./л.77/ от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от М. М., като е посочено изрично, че същият не е заплаха за националната сигурност. Изготвен е социален доклад съгласно разпоредбата чл.15 ал.1 от ЗЗД в хода на административно производство.

Със становище рег. №УП15618/16.09.2024г. на Г.Г. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №10240/30.09.2024г. на председателя на ДАБ на М. М., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. /л.11-17/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справки вх. № 02-20/14.01.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана

информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 09.10.2024г./л.17/, а жалбата е депозирана на 15.10.2024г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

М. М. М. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш..

На М. М. М. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила. В хода на административното производство чужденецът се представлява от адвокат, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене. В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/, в полза на производството е изпратено запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене относно становище или доклад, касаещи личното положение на непълнолетното дете. Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство.

Производството за М. М. М. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на М. М. М. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 10240/30.09.2024г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. М. М. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, който гражданин е съгласно чл.2, б.„д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. М. М. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.„б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на М. М. М. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.„в“ от Директива 2011/95/ЕС. От М. М. М. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (in place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на М. М. М. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец.

Горният анализ сочи, че М. М. М. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от М. М. М. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.„е“ в чл.15, б.„а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на

въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за М. М. М. се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/л. 10-12/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка № ЦУ-1850/27.08.2024г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информация относно Сирийска арабска република, като е приел, че гражданските власти поддържат ефективен контрол върху официалните военни, полицейски и държавни сили за сигурност и използват последните за извършване на злоупотреби, някои от които достигат високо ниво.

Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят се явява принуден да остане извън държавата си по произход С., тъй като със самото си присъствие на територията на тази държава като гражданско лице е изложен на реална опасност от тежки посегателства ./л.15/

Същевременно административният орган е взел предвид факта, че в продължение на около 3 години жалбоподателят е живял съвсем легално на територията на Турция и е извършил преценка и на сигурността на територията на тази държава. /л.16/ Въз основа на това, административният орган е приел, че са налице всички кумулативно изискуеми от разпоредбата на § 1, т. 9 от ДР на ЗУБ предпоставки територията, на която е живял жалбоподателят в продължение на около 3 години, да се приеме за трета сигурна държава по отношение на него. В решението е направен изводът, че за чужденеца не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ при завръщането му в Турция и че искането за закрила и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

Настоящият съдебен състав намира, че този извод на административния орган е правилен и съответен на събраните по делото доказателства. Правилно в решението е прието, че същия е пребивавал в трета държава, различна от държавата му по произход, и че същата представлява "трета сигурна държава" по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗУБ. От събраните по делото писмени доказателства, включително от заявеното от кандидата за закрила в проведеното интервю може да се направи извода, че същия няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или

наказание.С оглед данните съдържащи се в приетата справка относно Република Турция, то следва да се приеме, че от тази страна жалбоподателят би бил защитен от връщане до територията на страната си по произход. В тази връзка следва да се отчете и фактът, че по време на 3 годишното си пребиваване в Република Турция, жалбоподателят не е бил принуждаван да напуска същата страна, респ. и да се завръща в С., както правилно е отбелязал ответника в оспореното решение.Видно от регистрационният лист по делото майка му и двамата му братя и сестраму живеят в С.,един от братята му живее в Р. Турция, другия в Р.Германия./л.99/Административният орган е извършил преценка на сигурността в тази държава с оглед данните в изготвената справка, правилно е установил, че на територията ѝ няма въоръжен конфликт до степен на изключително и безогледно насилие и е налице възможност оспорващия да поиска предоставяне на международна закрила, респ. и такава да му бъде предоставена.Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци.Следователно цитираната справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представлява официален писмен свидетелстващ документ, удостоверяващ, че лицето, което го е издало, при извършената от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в документа.

Според ВКБООН, европейското законодателство в областта на убежището и миграцията е ясно видимо в турското законодателство в областта на убежището благодарение на тази реформа...За бежанците от С. Турция прилага режим на временна закрила, който предоставя на бенефициентите право на легален престой, както и известно ниво на достъп до права и услуги...Статутът на временна закрила се придобива в лично качество, групово, от сирийски граждани и палестинци без гражданство с произход от С...". Видно е ,че се касае за лице което не търси защита по реда на ЗУБ,а е икономически емигрант.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти,свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава.Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в Турция,не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства.Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което

да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

В случая при преценката за наличие предпоставките по чл. 9 от ЗУБ следва да се отчете, че търсещият закрила е дете. Съгласно чл. 2, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. (ратифицирана и обнародвана с ДВ бр. 55 от 1991 г.), държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3, т. 1 от Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. Следователно принципът за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията за правата на детето на ООН, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В националното законодателство този принцип е регламентиран в § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето (ЗЗДет), като съгласно чл. 6а от ЗУБ, при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която преценка на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Принципът за "най-добрия интерес на детето" последователно е закрепен и в редица директиви на ЕС относно международната закрила. Според съображение 18 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, "висшият интерес на детето" следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. В чл. 20, параграф 5 от Директива 2011/95/ЕС отново е посочено изрично, че висшият интерес на детето е първостепенно съображение за държавите-членки при изпълнението на разпоредбите на настоящата глава относно непълнолетните лица. В същия смисъл е и съображение 33 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, съгласно което висшите интереси на детето следва да имат първостепенно значение за държавите-членки при прилагането на настоящата директива, в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз ("Хартата") и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989г. При оценка на най-висшия интерес на детето държавите-членки следва

по-специално да вземат надлежно под внимание благополучието и социалното развитие на непълнолетното лице, в т. ч. неговия произход. Първостепенното значение на висшите интереси на детето е още веднъж подчертано в чл. 25, параграф 6 от тази Директива.

Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила в съображение 9 прогласява, че при прилагането ѝ държавите членки следва да гарантират пълно спазване на принципа на висшия интерес на детето и на единството на семейството в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз, Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989 г. и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Разпоредбата на чл. 23 от Директива 2013/33/ЕС, озаглавена "Ненавършили пълнолетие", гласи, че: 1. Висшият интерес на детето представлява първостепенен аргумент за държавите членки при прилагането на разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до ненавършили пълнолетие. Държавите членки гарантират стандарт на живот, подходящ за физическото, умственото, духовното, моралното и социалното развитие на ненавършилите пълнолетие. 2. При преценяването на висшия интерес на детето държавите членки обръщат особено внимание на следните фактори: а) възможностите за събиране на членовете на семейството на едно място; б) благосъстоянието и социалното развитие на ненавършилия пълнолетие, като се обърне особено внимание на неговата лична ситуация; в) съображенията за безопасност и сигурност, особено когато съществува риск ненавършилият пълнолетие да е жертва на трафик на хора; г) мнението на ненавършилия пълнолетие в съответствие с неговата възраст и зрялост. В Република Б. преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗДет и от специализираните органи, предвидени в този закон. В случая в мотивите на обжалваното решение е разгледано и обсъдено самостоятелно положението на оспорващият. Административният орган е обсъдил положението на детето и последиците за него при евентуално връщане в Р. Турция. Видно от представените по делото доказателства, социалният доклад /л.78/АА е обсъдил всички обстоятелства относно личното положение на молителят. Настоящият състав следва да отбележи, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила, предвидени в ЗУБ или правото на ЕС. Безспорно разпоредбата на чл. 3 от Директива 2011/95/ЕС позволява на държавите членки да въвеждат или да определят по-благоприятни стандарти за определяне на дадено лице, като лице, отговарящо на условията за субсидиарна закрила, както и за определяне на съдържанието на международната закрила, но само доколкото тези стандарти са съвместими с

горепосочената директива, при което са забранени стандартите, при които е възможно признаване на статут на субсидиарна закрила на граждани на трети страни или лица без гражданство, намиращи се в положения, напълно лишени от връзка с условията на международната закрила/съгласно ЗУБ и Директивата/,каквто е настоящият случай.В хода на съдебното производство е представена справка от 14.01.2025г. на ДАБ от която е видно ,че на 8 декември 2024г. президентът Б. А. напуска страната.Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци".Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси,продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията.По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности.В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С..Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция,която да защитава всички малцинствени групи в страната.Процесната справка не се отразява върху изводите на АА т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции.

Настоящият състав приема,че материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **М. М. М.** за предоставяне на международна закрила,не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС.По изложените съображения,съдът приема оспореното Решение №7232/27.06.2024г. за законосъобразно издадено,без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ,

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. М. М.** роден на **01.02.2008 г.** в обл.Р.,С.,гражданин на С.,арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, срещу Решение №10240/30.09.2024г.,издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: